

22 NOVEMBER 2012

1016

GEMEENTE MIDDEN-DRENTH

*E. k. n. dhr. Braartjes
de gemeenteraad*

Gemeente Midden-Drenthe
t.a.v. het College van B & W
Postbus 24
9410 AA BEILEN

*Nieuw adres BOKD/SDD
Kampsweg 4, 9418 PE WIJSTER*

Datum: 20 november 2012

kenmerk: PvS121108VBR-65

Betreft: gewijzigde Drank- en Horecawet en mogelijke gevolgen voor dorps- en buurthuizen

Geacht College,

Met ingang van 1 januari 2013 zal de gewijzigde Drank- en Horecawet in werking treden. Doel van de aanpassing van de wet is het terugdringen van drankgebruik onder jongeren en de verlichting van administratieve lasten.

Het toezicht op de naleving van de wet wordt verlegd van de nVWA (nieuwe Voedsel en Waren Autoriteit) naar de gemeenten. De wetgever is namelijk van oordeel dat de gemeenten beter kunnen anticiperen op lokale omstandigheden. Omdat gemeenten straks verplicht zullen zijn een verordening op te stellen met regels aangaande paracommercie, heeft de VNG (Vereniging van Nederlandse Gemeenten) een voorbeeld modelverordening Drank- en Horecawet opgesteld.

Daarbij is het standpunt van de regering – zoals verwoord in de Memorie van Toelichting – dat “gemeenten bij het vaststellen van de verordening de belangrijke maatschappelijke functie van de verschillende paracommerciële instellingen in acht zullen nemen en geen onnodige beperkingen zullen opleggen daar waar de mededinging niet in het geding is en er geen sprake is van onverantwoorde verstrekking van alcohol, met name aan jongeren”.

Buurt- en dorpshuizen spelen van oudsher een belangrijke rol in de versterking van leefbaarheid en sociale cohesie in de dorpen en het handhaven van het voorzieningenniveau. Doorgaans vallen zij in de categorie paracommerciële instellingen.

Uit de modelverordening van de VNG blijkt dat het, met betrekking tot eventueel aan een drankvergunning te verbinden beperkingen, van belang is om per buurt- of dorpshuis een afweging te maken of dit nodig is.

‘In gemeenten op het platteland vervullen dorpshuizen vaak de rol van een verlengde huiskamer. Vaak is daar ook geen reguliere horeca in de omgeving aanwezig, of geen reguliere horeca die een reëel alternatief biedt, zodat er geen sprake is van oneerlijke mededinging door dergelijke dorpshuizen. Dan is er geen aanleiding om aan dergelijke dorpshuizen strikte beperkingen op te leggen’. (uit de toelichting op de modelverordening van de VNG)

Het verbinden van beperkingen aan een drankvergunning is dus alleen bedoeld wanneer er sprake is van reële concurrentiedreiging die horecaondernemers ondervinden van een dorps huis. Ook als er zich binnen de dorps grenzen een ander horecabedrijf bevindt, hoeft er nog geen sprake van oneerlijke concurrentie te zijn. Bijvoorbeeld wanneer de desbetreffende horecagelegenheid geen geschikte zaalruimte heeft voor bepaalde activiteiten waar het dorps huis juist wel prima onderdak aan kan bieden.

Bij het maken van een afweging of er sprake is van oneerlijke concurrentie mag geen afstandscriterium gehanteerd worden. De jurisprudentie betreffende de gemeente Tytsjerksteradiel wordt in de modelverordening met name genoemd (ABRS 22 juli 2009, LJN: BJ3399). De gemeente Tytsjerksteradiel heeft haar dorps huizen een volledige drank- en horecavergunning zonder beperkingen gegeven vanuit de gedachte dat de dorpen op zichzelf gerichte kernen zijn en het voorzieningenniveau in elk dorp zo hoog mogelijk moet blijven. De gemeente hanteerde bij haar afweging geen afstandscriterium, maar de dorps grenzen. De Raad van State oordeelde in 2009 dat de gemeente juist had gehandeld.

Het Steunpunt Dorps huizen Drenthe, onderdeel van de BOKD onderstreept het standpunt dat het wenselijk is om het alcoholgebruik vooral onder jongeren terug te dringen, en dat alcoholgerelateerde verstoring van de openbare orde zoveel mogelijk voorkomen moet zien te worden. Daarvoor worden door de vrijwilligers opleidingen gevolgd zoals de Instructie Verantwoord Alcoholschenken (IVA). Het echter (zonder afweging ter plaatse) slechts beperkt toestaan, of zelfs verbieden, van bijeenkomsten van persoonlijke aard is een bedreiging voor het voortbestaan van de dorps- en buurthuisen. En strijdig met wat de wetgever met de wet bedoelt. Deze geeft immers in de Memorie van Toelichting aan dat er geen onnodige beperkingen opgelegd dienen te worden wanneer de mededinging niet in het geding is.

Overigens mag een gemeente, wanneer zij toch constateert dat er sprake is van mededinging, er alsnog voor kiezen een aantal malen per jaar bijeenkomsten van persoonlijke aard toe te staan. Voor een dorps gemeenschap heel belangrijk omdat deze bijeenkomsten van persoonlijke aard doorgaans zogenaamde 'verlengde huiskameractiviteiten' betreffen. Activiteiten van mensen met een sterke verbondenheid met het dorps huis. Iemand die zijn leven lang vrijwilliger in het buurthuis is, wil zijn/haar gouden huwelijksfeest natuurlijk nergens anders vieren dan in het dorps huis. Mag dat niet, dan zal men eerder uitwijken naar de eigen garage dan naar een horecagelegenheid waar men geen binding mee heeft. Verbiedt men alle bijeenkomsten van persoonlijke aard, dan verwachten wij dat de gemeente een dorps huis financieel ondersteunt.

Het streven van het Steunpunt Dorps huizen Drenthe is om tot goede afspraken te komen die dorps huizen voldoende ruimte bieden om hun belangrijke functie voor de leefbaarheid in de dorpen te kunnen blijven vervullen. Het Steunpunt Dorps huizen Drenthe zal een vervolg aan deze brief geven door voorlichting te versorgen voor de ambtenaren van de Drentse gemeenten. Hierover wordt u nader geïnformeerd.

Mocht u vragen en/of opmerkingen hebben over de inhoud van deze brief, dan kunt u contact opnemen met Paul van Schie, consulent dorps huizen, tel.: 0592 31 51 21 of p.vanschie@bokd.nl

Met vriendelijke groeten,

BREDE OVERLEGGROEP KLEINE DORPEN IN DRENTH

Steunpunt Dorps huizen Drenthe

Klaas Meppelink, voorzitter